

Мотиви към присъда по НОХД № 604 по описа за 2023г. на ШОС

На 15.12.2023г. от Шуменска Окръжна прокуратура е внесен в ОС - -гр.Шумен обвинителен акт по ПД № 14/2023г., по който в същия ден е образувано производство пред първа инстанция срещу подсъдимия **И.С.И.** с ЕГН *********, с постоянен адрес: *********, за извършени от него престъпления от общ характер, наказуеми по чл.249 ал.1 във вр. с чл.26 ал.1 от НК и по чл.196 ал.1 т.2 вр. чл.195 ал.1 т.3 и т.4 вр. чл.194 ал.1 вр. чл.29 ал.1 б“а“ от НК. В диспозитивната част на обвинителния акт е посочено, че: на 14.09.2023 г. в с. Ивански, обл. Шумен, при условията на опасен рецидив, била отнета чужда движима вещ – мъжка платнена чанта, на стойност 20 лв., от владението на В.Е.Д. от гр. *********, без негово съгласие с намерение противозаконно да бъде присвоена, като за извършване на кражбата разрушил преграда, здраво направена за защита на лица или имот и използвал техническо средство (отвертка) - **престъпление по чл.196, ал.1, т.2, във вр. с чл.195, ал.1, т.3 и т.4, във вр. с чл.194, ал.1, вр. с чл.29, ал.1, б. “а“ от НК**; И на 14.09.2023 г. в гр. Шумен, в 07:27 ч. от АТМ устройство (банкомат), находящ се на бул. „Славянски“ № 9 и в 07:31 ч. от АТМ устройство (банкомат) № А 5600453, при условията на продължавано престъпление, използвал платежен инструмент - *банкова карта „REVOLUT, издадена във Федерална Република Германия, от Банка „REVOLUT“, на името на В.Д. (V.D.), към банкова сметка с IBAN № LT30 3250 0190 ******, BIC: REVOLUT21, без съгласието на титуляра В.Е.Д. от гр. *********, като деянието не съставлява по-тежко престъпление - **престъпление по чл.249, ал.1, във вр. с чл.26 ал.1 от НК**.

В хода на разпоредителното заседание по делото на 31.01.2024г. не са направени възражения за допуснати отстраними съществени нарушения на процесуални правила по отношение на подсъдимия или пострадалия. По искане на подсъдимия и неговия защитник в същото съдебно заседание е проведено **предварително изслушване по реда на глава XXVII от НПК** за решаване въпросите по чл.371 т.2 от НПК. Подсъдимият И. се възползва от тази диференцирана процедура по НПК и на основание чл.371 т.2 от НПК призна изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласи да не се събират повече доказателства за тези факти. Съдът, като съобрази, че самопризнанието на подсъдимия по чл.371 т.2 от НПК се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства с определение от 31.01.2024г. обяви, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира повече доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Предвид на това в хода на съдебното следствие на основание чл.373 ал.2 от НПК не е извършван разпит на подсъдимия, свидетелите и вещите лица за деянието описано в обвинителния акт.

След събиране на допълнителни доказателства досежно предходното ефективно изтърпяване на наказанието лишаване от свобода от подсъдимия представителят на ШОП на основание **чл.287 ал.1 от НПК изменя възведеното с обвинителния акт обвинение** във връзка с престъплението по чл.196 ал.1 т.2 от НК по отношение на чл.29, ал. 1, б. „а“ от НК, като обуславя обвинение във връзка с чл.29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК, а именно: за това, че подсъдимият И.С.И. на 14.09.2023 г. в с. Ивански, обл. Шумен, при условията на опасен рецидив, отнел чужда движима вещ – мъжка платнена чанта, на стойност 20 лева, от владението на В.Е.Д. от гр. *********, без негово съгласие, с намерение противозаконно да я присвои, като за извършване на кражбата разрушил преграда, здраво направена за защита на лица или имот и използвал техническо средство (отвертка) - **престъпление по чл.196, ал.1, т. 2, във вр. с чл.195, ал.1, т. 3 и т. 4, във вр. с чл.194, ал.1, вр. с чл.29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК**.

След предявяване на измененото обвинение, в съответствие с изрично искане на подсъдимия и неговата защита, делото е продължило в същия ден.

Предвид изменението на обвинението, въпреки, че то не касае фактите изложени в

обстоятелствената част на обвинителния акт, е дадена възможност на подсъдимия И. да изрази становище дали продължава да поддържа направеното от него самопризнание на фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Предвид факта, че подсъдимият Исмаил И., и след направеното изменение на обвинението, поддържа самопризнанието си на фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и съгласието си да не се събират повече доказателства за тези факти, съдът е приел това негово изявление.

В съдебно заседание представителят на ШОП поддържа повдигнатото и изменено обвинение и предлага на съда да наложи на подсъдимия наказания и за двете престъпления определени към минимума, след което на основание чл. 58а, ал. 1 от НК да ги намали с 1/3. Излага, че в случая според него са налице предпоставките дори и за приложение на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, т.е. наказанията да бъдат определени под най-ниския предел предвиден в особената част на НК, като на основание чл. 55, ал. 3 не се налага наказанието „глоба“ за престъплението по чл. 249, ал. 1 във вр. с чл. 26 от НК. Предлага разноските по делото да бъдат възложени на подсъдимия, а приложения към делото диск с видеоматериал да остане по него.

В хода на съдебното следствие подсъдимият заявява, че разбира в какво е обвинен и се признава за виновен, че е наясно с последиците от проведеното предварително изслушване. Поддържа направеното от него самопризнание и след изменението на обвинението, което по същество не касае фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Защитникът /адвокат оказващ правна помощ по ЗПП/ на подсъдимия в хода на съдебните прения моли при определянето на наказанието съдът да прояви снизходителност и да съобрази изложените от нея смекчаващи отговорността обстоятелства и да определи размера на наказанията съобразно предвидения минимум за всяко от престъпленията, след което да ги намали с една трета. Изразява съгласие и с изложеното от прокурора, че е възможно и приложението на чл.55 от НК в настоящия случай. Моли на основание чл. 59, ал. 2 от НК, да бъде приспаднато и времето на задържане и налагане на мярката за неотклонение по делото.

Подсъдимият И. в защитната си реч изразява съгласие с изложеното от защитника си и много съжалява. В последната си дума подсъдимият желае ако може малко да лежи и моли за снизхождение.

След преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази процесуалната им годност, съдът приема за установени от **фактическа страна** изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти, а именно:

На 13.09.2023 г. подсъдимият И.С.И. бил на гости в дома на свидетеля В.Сл.В. от с. Ивански, обл. Шумен, който организирал празненство по случай прибирането си от чужбина. Домът на свид. В.В. се намирал в *****. Около 01:00 ч. на 14.09.2023 г. подс. И. си тръгнал. След като излязъл навън, той забелязал, че в близост до дома на свид. В. (на ул. „Иван Дяков“, срещу дом №5) бил паркиран лек автомобил „*****“, с рег. *****. Посоченият автомобил бил собственост на свид. В.Е.Д. от гр. ***** , който присъствал като музикант на организираното от свид. В.В. празненство. Подсъдимият И. видял, че между предните седалки на посочения автомобил била поставена мъжка платнена чанта. Тогава той се върнал до дома на свид. В., откъдето взел отвертка, с помощта на която се опитал да отвори стъклото на предната дясна врата на автомобила. В резултат на това стъклото се счупило, като се образувал отвор, през който подсъдимият си проврял ръката и взел горепосочената мъжка платнена чанта. Същата била собственост на свид. В.Е.Д. от гр. Върбица, като в нея той съхранявал личната си карта, свидетелство за регистрация на л.а. „*****“, с рег. ***** КВ (част 2), шофьорската си книжка, издадена във Федерална

Република Германия (ФРГ), както и банкова карта „REVOLUT“, издадена във ФРГ, от Банка „REVOLUT“, на името на В.Д. (V.D.), към банкова сметка с IBAN № LT30 3250 0190 *****, BIC: REVOLUT21, както и листче, на което била написана поредица от цифри. Подсъдимият И. хвърлил отвертката (с помощта на която счупил стъклото на предната дясна врата на автомобила) в двора на къщата на свид. В.В., след което отишъл до детската градина в с. Ивански. Там той изхвърлил отнетата от него мъжка платнена чанта заедно с личната карта, свидетелството за регистрация на л.а. „*****“, с рег. ***** (част 2) и шофьорската книжка на свид.В.Е.Д., издадена във ФРГ, като оставил в себе си единствено банкова карта „REVOLUT“, издадена във ФРГ, от Банка „REVOLUT“, на името на В.Д. (V.D.), заедно с листчето, на което била написана поредица от цифри, мислейки, че това е ПИН-кодът за карта. След това подсъдимият отишъл до ЖП-спирката на с. Ивански, откъдето хванал влак за гр. Шумен. След като слязъл на ЖП-гарата в гр. Шумен, И. отишъл до ATM устройство (банкомат) на „ОББ“ АД, находящ се на бул. „Славянски“ № 9 в гр. Шумен. Той поставил в банкомата горепосочената банкова карта, въвел изписания на листчето ПИН-код, като възнамерявал да изтегли сумата от 50 (петдесет) лв., но транзакцията, извършена в 07:27 ч. на 14.09.2023 г., не била успешна, тъй като ПИН-кодът бил въведен от И. неправилно. В 07:31 ч. на 14.09.2023 г. от ATM устройство (банкомат) с № А 5600453 на „ЦКБ“ АД в гр. Шумен, И. се опитал да изтегли с посочената банкова карта 10 (десет) лв., но и тази транзакция била неуспешна, тъй като същият въвел неправилен ПИН-код. Разбирайки, че изписаният на листчето ПИН-код не е за банковата карта, подсъдимият я изхвърлил заедно с листчето на неустановено място по улиците на гр. Шумен.

Същият ден на 14.09.2023 г., след като установил, че от автомобилът му е била извършена кражба, свид. В.Е.Д. подал сигнал за това до началника на РУ – гр. Шумен. Посредством онлайн банкирането си свид. Д. установил, че с отнетата му банкова карта били направени два опита за теглене на суми – първият път на сумата от 50 лв. (на 14.09.2023 г. в 07:27 ч) и вторият път - на 10 лв. (на 14.09.2023 г. в 07:31 ч.), като и двете транзакции били неуспешни, поради неправилно въведен ПИН-код. Посочените транзакции били извършени без съгласието на свид. В.Е.Д..

Според заключението по назначената съдебно-икономическа експертиза, стойността на отнетата мъжка черна платнена чанта е 20 лв., а стойността на унищоженото стъкло на предна дясна врата на л.а. „*****“, с рег. *****, заедно с разходите по възстановяване и монтаж е 130 лв.

Изложената фактическа обстановка съдът счита за установена въз основа на: самопризнанието на подсъдимия И. в хода на съкратеното съдебно следствие на основание чл.371 т.2 от НПК, който признава изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се съгласява да не се събират повече доказателства за тези факти чрез неговия разпит, на свидетелите и вещото лице по съдебно-оценителната експертиза. Освен това съдът намира, че самопризнанието на подсъдимия по чл.371 т.2 от НПК се подкрепя изцяло от събраните в хода на досъдебното производство гласни доказателства - от показанията на свидетелите – В.Е.Д. – пострадал от деянието, свид. В.Сл.В., свид. С.С.Кр., свид. С.К.М., свид. Д.М.Г., от заключението на съдебно-оценителната експертиза и от всички останали писмени доказателства, събрани в хода на досъдебното производство, които са приобщени по време на съкратеното съдебно следствие по реда на чл.283 от НПК, както и от приетите в хода на съдебното следствие писмени доказателства касателно изтърпяването на предходните наказания лишаване от свобода от подсъдимия. Съдът намира, че събраните и обсъдени по този начин доказателства по делото са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и се намират в хармонично единство и водят до единствено възможния извод, непораждащ никакво съмнение във вътрешно убеждение на съда и обосновават решението на съда по следните правни съображения:

Съдът като прецени всички доказателства, релевантни за делото съгласно чл.14 от НПК поотделно и в тяхната съвкупност, приема, че с горното деяние подсъдимият И. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление от общ характер, наказуемо по чл.196, ал.1, т.2, във вр. с чл.195, ал.1, т.3 и т.4, във вр. с чл.194, ал.1, вр. с чл.29, ал.1, б.„а“ и б.„б“ от НК и състава на престъпление от общ характер, наказуемо по чл.249 ал.1 вр. чл.26 ал.1 от НК, защото:

- по отношение на престъплението по чл.196 ал.1 т.2, във вр. с чл.195, ал.1, т.3 и т.4, във вр. с чл.194, ал.1, вр. с чл.29, ал.1, б.„а“ и б.„б“ от НК:

* обект на престъплението са обществените отношения, които осигуряват нормалните условия за упражняване правото на собственост върху движими вещи;

* от обективна страна подсъдимият чрез своите действия е отнел чужди движими вещи с определена стойност от владението на пострадалия от деянието свидетел В.Е.Д., като е имал намерение да прекрати фактическата власт върху вещите, която до момента на деянието се е упражнявала от свидетеля Д.;

- квалификацията по т.3 на чл.195 ал.1 от НК за деянието е налице, тъй като за осъществяването му подсъдимият е разрушил преграда здраво направена за защита на имот - стъкло на предна дясна врата на лек автомобил „*****“ с рег. *****;

- квалификацията по т.4 на чл.195 ал.1 от НК е налице, тъй като за осъществяване на деянието подсъдимият е използвал и техническо средство – отвертка, като използването на техническо средство значително е улеснило и е способствало извършването на престъплението;

* субект на престъплението е пълнолетно вмняемо лице, което не е било собственик или владеец на движимите вещи предмет на престъпното посегателство; подс.И. е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си;

- по отношение на подсъдимия е налице опасен рецидив по смисъла на чл.29 ал.1 б.„а“ и „б“ от НК, предвид предишните му осъждания с влезли в законна сила съдебни актове, с които е осъждан многократно на лишаване от свобода, включително и ефективно, т.е. деецът е извършил настоящото деяние след като е бил осъждан повече от два пъти за тежки умишлени престъпления, включително и за такива против собствеността, на лишаване от свобода, като поне едно от тях не е отложено по чл.66 от НК; Също така наказанието пет месеца лишаване от свобода по НОХД №548/2021г. на РС – Търговище е изтърпял на 25.08.2022г. до 27.10.2022г., а съобразно определение за групиране по същото дело - общото наказание от една година и четири месеца лишаване от свобода по НОХД №42/21г на РС – Кубрат и НОХД №52/2021г. на РС – Кубрат е изтърпял от 06.08.2021г. до 25.08.2022г..

* от субективна страна деянието е извършено от подсъдимия с пряк умисъл – той е съзнавал, че мъжката платнена чантичка и всичко съдържащо се в нея, се намира във владението на другото, че е чужда, че съответният свидетел не е бил съгласен да му бъде отнета. Подсъдимият е имал намерение да се разпорежда с отнетото в свой интерес (имал е намерение противозаконно да ги присвои). Той е съзнавал обществено опасния характер на деянието и е целял настъпването на общественно-опасните последици;

- по отношение на престъплението по чл.249 ал.1 от НК:

* обект на престъплението са обществените отношения, които осигуряват правилното функциониране на паричното обръщение и законния ред в паричната система на РБ;

* от обективна страна подсъдимият чрез своите действия е използвал платежен инструмент – банкова карта „REVOLUT“, издадена във Федерална Република Германия, от Банка „REVOLUT“, на името на В.Д. (V.D.), към банкова сметка с IBAN № LT30 3250 0190 *****, BIC: REVOLUT21, без съгласието на титуляра В.Е.Д. от гр. *****, като чрез действията си на два пъти ползвал платежен инструмент в опит да изтегли парични суми –

веднъж 50,00 лв. и веднъж 10,00 лв. от различни банкомати в гр.Шумен и деянието не съставлява по-тежко престъпление; престъплението по чл.249, ал.1 от НК е формално престъпление (на просто извършване), тъй като в състава му не е посочен никакъв конкретен престъпен резултат и се осъществява със самия факт на изпълнителното деяние – т.е. същото е довършено с ползването на платежния инструмент или данни от него без съгласието на титуляра.

* **субект** на престъплението е пълнолетно вменяемо лице, което не е било собственик и титуляр на платежен инструмент – банкова карта „REVOLUT“, издадена във Федерална Република Германия, от Банка „REVOLUT“ към банкова сметка с IBAN № LT30 3250 0190 *****, BIC: REVOLUT21; подс.И. е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си.

* от **субективна страна** деянието е извършено от подсъдимия с пряк умисъл – той е съзнавал, че дебитната карта е чужда и че независимо, че на листчето с нея е написана поредица от числа, за които е смятал, че са ПИН-кода, то титуляра на картата не е съгласен да се използва от друг, включително и от него. Подсъдимият е имал намерение да ползва платежния инструмент и да се разпорежда с евентуално отнетите при тегленето суми в свой интерес (имал е намерение противозаконно да ги присвои). Той е съзнавал обществено опасния характер на деянието и е целял настъпването на обществено-опасните последици;

Престъплението по чл.249 ал.1 от НК е извършено при условията на продължавано престъпление по смисъла на чл.26 ал.1 от НК, тъй като двете деяния са осъществени при еднородни условия през непродължителен период от време една от друга при една и съща фактическа обстановка и поотделно осъществяват състава на престъпление по чл.249 ал.1 от НК.

Причините за извършване на престъплението от страна на подс.И. се свеждат до незачитане на обществените отношения осигуряващи правомерното упражняване на правото на собственост и до стремежа на подсъдимия към придобиване на облаги по лесен, но неправомерен начин, а така също и незачитането от страна на подсъдимия на установения правопорядък, регулиращ нормалното функциониране на паричното обръщение в РБ.

При определяне на наказанието на подсъдимия за извършеното от него престъпление съдът прецени следните обстоятелства:

- степента на обществената опасност на двете деяния е средно висока, предвид принципната актуалност на така наречената "улична престъпност" и трудната и разкриваемост, както и на високия процент на престъпленията от този род в региона, но и предвид спецификите на конкретния случай, при който деецът е отнел вещи на ниска стойност и при използването на намерения платежен инструмент не са били изтеглени парични средства;

- степента на обществена опасност на подсъдимия - данните за личността му - подсъдимият И.С.И. е роден на ***** г. в *****, и е с постоянен адрес: *****. Същият е български гражданин, със завършен шести клас, неженен, безработен. Твърди, че има дете, което не е припознал, но не ангажира доказателства в тази насока. С влошено материално състояние е. Осъждан е нееднократно, включително на ефективни наказания лишаване от свобода повече от една година и последно е излязъл от затвора на 27.10.2022г. В хода на ДП прави самопризнания и активно съдейства за установяване на фактическата обстановка по делото. Именно поради тези данни, съдът приема, че у подсъдимия има налична антисоциална склонност към противоправно поведение, насочено спрямо собствеността на гражданите и неговата обществена опасност е от средна към ниска;

- побудите за извършване на престъплението - безотговорност по отношение на обществените отношения, осигуряващи неприкосновеността на собствеността и правомерното използване на платежни инструменти.

Съдът преценява, че за подс.И. са налице следните смекчаващи вината обстоятелства - с добросъвестно процесуално поведение - депозирал самопризнания още в хода на ДП, проявил критичност към случилото се, направил волеизявление, изразяващо съжаление, влошено материално състояние, младежка възраст, ниската стойност на отнетите вещи и факта, че с ползването на платежния инструмент не са причинени имуществени вреди. Самопризнанията в хода на съдебното производство не се вземат предвид от съда като такова, тъй като по силата на закона те се вземат предвид на основание чл.373 ал.2 от НК, като безусловно предопределящи приложението на чл.58а от НК. Предишните осъждания не се вземат предвид от съда като отегчаващо отговорността обстоятелство, тъй като на основание чл.56 от НК в процесния случай те се вземат предвид от закона при квалификацията на престъплението по чл.196 от НК, обуславяща рецидива.

Гореизложените обстоятелства мотивираха съда да приеме, че целите на наказанието посочени в чл.36 от НК могат да бъдат постигнати по отношение на подс.И., като **наказанието бъде определено** при условията на чл.55 ал.1 т.1 и ал.3 от НК, тъй като са налице многобройни или изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства, а именно: **Предвид разпоредбата на чл.373 ал.4 от НК при определяне на наказанието съдът следва да приложи чл.58а от НК.** В същото време според разпоредбата чл.58а ал.4 от НК ако са налице едновременно условията и на чл.58а от НК и на чл.55 ал.1-3 от НК, съдът прилага само чл.55 от НК, ако е по-благоприятен за дееца. За престъплението по чл.196 ал.1 т.2 от НК е предвидено наказание "лишаване от свобода" от три до петнадесет години. За престъплението по чл. 249 ал.1 от НК е предвидено наказание от две до осем години и глоба до двойния размер на получената сума. Съдът, съобразявайки горните обстоятелства, счита, че дори и наложени в минимален размер наказанията лишаване от свобода за двете престъпления – по чл.196 ал.1 т.2 от НК от три години и по чл.249 от НК от две години, дори и след редукцията по чл.58 а ал.1 от НК - респективно на две години и една години и четири месеца, биха се оказали несъразмерно тежки както за дееца, така и за всяко едно конкретно деяние. Поради това предвид констатираните многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, съдът намира, че следва да се приложи само чл.55 ал.1 т.1 от НК. Справедливо и съответно за извършеното престъпление по чл.196, ал.1, т.2, във вр. с чл.195, ал.1, т.3 и т.4, във вр. с чл.194, ал.1, вр. с чл.29, ал.1, б. "а" и б. "б" от НК ще бъде налагане на наказание "лишаване от свобода" за срок от 1 /една/ година и 6 /шест/ месеца. Справедливо и съответно за извършеното престъпление по чл.249, ал.1, във вр. с чл.26 ал.1 от НК ще бъде налагане на наказание "лишаване от свобода" за срок от 1 /една/ година. Съдът като съобрази данните за тежкото материално положение на подсъдимия и факта, че от престъплението по чл.249 ал.1 т НК не са настъпили имуществени вреди, счита, че на основание чл.55 ал.3 от НК не следва да се налага по-лекото предвидено от закона наказание глоба.

Съдът, като съобрази, че с настоящата присъда, подсъдимият е осъден на две отделни наказания лишаване от свобода за две отделни престъпления, преди да има влязла в сила присъда за което и да било от тях, счита че са налице основанията за определяне на едно общо наказание на основание чл.23 ал.1 от НК и поради това определи едно общо наказание лишаване от свобода, до размера на по тежкото от тях, а именно 1 /една/ година и 6/шест/ месеца лишаване от свобода. Съдът като съобрази предходните осъждания на подсъдимия и факта, че той вече е търпял ефективни наказания лишаване от свобода, счита, че от една страна не са налице основанията за приложение на чл.66 ал.1 от НК, а от друга - само с ефективно изтърпяване на наложеното общо наказание може да се въздейства поправително и превъзпитателно върху подсъдимия. Поради това и на основание чл.57 ал.1 т.2 б. "б" от ЗИНЗС определи първоначален строг режим на изтърпяване на наложеното общо наказание лишаване от свобода.

Предвид данните по делото за предварително задържане на подсъдимия И.: по ЗМВР за 24 часа със Заповед за задържане на лице рег.№ 129/ 02.10.2023 г. на РУ – гр. Търговище,

считано от 02.10.2024г.; както и с Постановление на ШОП от 03.10.2023 г. за задържане на подсъдим до довеждането му пред съда, на осн. чл.64, ал.2 от НПК; както и по мярка за неотклонение „задържане под стража“ взета с протоколно определение № 308 от 06.10.2023 г. по ЧНД № 503/2023г. на ШОС в сила от 10.10.2023 г., ШОС намери, че на основание чл.59 ал.1 т.1 и ал.2 от НК следва да се приспадне от така определеното с настоящата присъда общо наказание, фактическото задържане под стража по настоящото дело по ЗМВР и по мярка за неотклонение, считано от 02.10.2023г. до влизане на присъдата в сила.

Определеният размер на това общо наказание, ведно с присъединеното към него, съдът намира за справедлив и съответстващ на тежестта, обществената опасност и моралната укоримост на престъплението и подходящо да повлияе поправително и превъзпитателно към спазване на законите и добрите нрави от страна на осъдения, а освен това съдът счита, че така определеното наказание ще въздейства предупредително върху него и ще му се отнеме възможността да върши и други престъпления, а освен това ще въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото.

По този начин и с това наказание съдът счита, че ще бъдат постигнати целите на генералната и специалната превенция.

Съдът установи, че като веществени доказателства по делото са приобщени 2 бр. компактдискове и постанови същите да се съхраняват ведно с делото.

Съдът възложи на подсъдимия направените деловодни разноси в размер на 140.40 лева съгласно чл.189 ал.3 от НПК, които следва да се внесат по сметка на държавата - на ОД на МВР – Шумен.

Водим от горното съдът постанови присъдата си.

Окръжен съдия: